

- С. Л. Лисенкова, В. В. Копейчикова. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 368 с.
4. Титаренко Т.А. О содержании правосознания / Т. А. Титаренко // Психопедагогика в правоохранительных органах. – 2010. – №4. – С. 17-18.
5. Універсальна теорія держави і права : підручник./ В. Е. Теліпко. – К.: БІНОТАВР, 2007. – 512 с.

Владислава Сергіївна Ярошевська – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Світлана Сергіївна Шоптенко** – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ЗАВДАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Стаття 3 Конституції України визначає, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1]. З даної правової норми випливає, що держава повинна забезпечувати непорушність прав і свобод людини. З цією метою утворюються і діють правоохоронні органи, які забезпечують законність та правопорядок у відповідних сферах. Перед кожним з них державою поставлено свої завдання, які визначаються у законах, що регулюють їх діяльність, а також передбачено заходи відповідальності за їх невиконання або неналежна виконання.

На сьогоднішній день перелік завдань правоохоронних органів чітко не закріплений у національному законодавстві. Вони визначаються окремо для кожного правоохоронного органу.

Так, завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах: 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидії злочинності; 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [2].

Якщо органи поліції забезпечують правопорядок всередині держави, то питаннями зовнішньої безпеки займається Служба безпеки України. На неї покладається у межах визначеної законодавством компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підкривної

діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці [3].

Прокуратура виконує наступні завдання: підтримання державного обвинувачення в суді; представництво інтересів громадян та держави в судах у встановлених законодавством випадках; нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство; нагляд за додержанням законів при виконанні судових рішень у кримінальних справах, а також при застосуванні інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян [4].

На Державну прикордонну службу України покладаються завдання щодо забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні [5].

Завданням Національного антикорупційного бюро України є протидія кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та становлять загрозу національній безпеці [6].

Проаналізувавши завдання правоохоронних органів, можна побачити, що їх усі можна поділити на загальні, які характерні для всіх з них, та спеціальні, які є характерними лише для окремих правоохоронних органів. До першої групи відносяться:

- захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, фінансової безпеки держави;
- захист прав, свобод і законних інтересів людини;
- забезпечення публічного порядку та публічної безпеки;
- протидія правопорушенням та їх припинення.

Спеціальні завдання є окремими для кожного правоохоронного органу та визначають специфіку його діяльності та призначення в державі. Так, наприклад, Державна прикордонна служба України забезпечує недоторканість державного кордону. Національне антикорупційне бюро протидіє кримінальним корупційним правопорушенням, які вчинені вищими посадовими особами, уповноваженими на виконання функцій держави. Спеціальними завданнями прокуратури є підтримання державного обвинувачення в суді та представництво інтересів громадян і держави у встановлених законодавством випадках.

Проаналізувавши законодавство, що визначає завдання правоохоронних органів, можна зробити висновок, що завдання деяких правоохоронних органів не знайшли чіткої регламентації в нормативно-правових актах, а в окремих випадках завдання дублюються, що не зовсім позитивно відображається на результатах їх виконання. У зв'язку з цим необхідно загальні завдання правоохоронних органів закріпити на законодавчому рівні.

Література

1. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР// Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про Національну поліцію: Закон від 02.07.2015 № 580-VIII// Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 40-41, Ст. 379.
3. Про Службу безпеки України: Закон від 25.03.1992 № 2229-XII// Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1992. – № 27. – Ст.382.
4. Про прокуратуру: Закон України від 14.10.2014 № 1697-VII// Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2015. – № 2-3. – Ст. 12.
5. Про Державну прикордонну службу України: Закон України від 03.04.2003 № 661-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 27. – Ст. 208.
6. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон від 14.10.2014 № 1698-VII // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2014. – № 47. – Ст. 2051.